

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szerkesztői részét
illető minden közlemény
itt kezdőd.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Félhivatalos őszinteség.

Pécs, 1896. november hó 20

A függetlenségi és 48-as párt már három évtized óta hangoztatja, hogy közjogi és gazdasági függetlenség nélkül Magyarország csak provinciája Ausztriának, hogy tehát minden igaz hazafinak szent kötelessége küzdeni a Deák Ferenc kiegyezésében feláldozott állami és közgazdasági függetlenségünk visszavívásáért.

A kormány és pártja ez ellen a program ellen soha sem folytatott elvi harcot, hisz ez a program oly világos és egyszerű, oly elemi követelménye minden állami létnek s annyira szívében gyökerezik a nemzetnek, hogy az a magát elvi ellentétbe helyezni még a legosztrákabb magyar párt sem merészelte eddig, mert méltán tarthatott tőle, hogy itthon hazáruháznak fognak bélyegezni, a külföldön pedig kinevetnék azokat az államférfiakat, a kiknek nem kell állam, csak provincia.

A kormánypárt tehát mindig meghajtott a zászlaját a függetlenségi és 48-as párt programja előtt és elismerte, hogy az ország függetlenségére mindenkinek törekednie kell, de aztán tovább e téren nem követett, hanem támadta úgy közjogi, mint közgazdasági programunkat — ugynevezett politikai szempontokból.

Azt hajtogatta folyton, hogy a függetlenségi párt közjogi programjának

keresztülvitele lehetetlenség, egyszerűen politikai ábránd, amely után józan politikusként indulnia nem szabad; közgazdasági programunkat meg éppen séggel veszedelmesnek mondotta Magyarországra nézve, mert úgy a parlamentben, mint a sajtóban hirdette és hirdette a kormány, hogy az Ausztriával kötött vám- és kereskedelmi szövetség felbontása esetén Magyarország elvesztené még meglévő egyetlen biztos piacát, Ausztriát, nyersterményeink a nyakunkon maradnának s ha talán teljesen tönkre nem is mennénk, mégis addig, míg iparunkat annyira nem fejlesztettük, hogy nyersterményeinket idehaza dolgozhatjuk fel, oly gazdasági válságokon mennénk keresztül, melyek nemzeti fejlődésünkben évszázadokra vetnének vissza bennünket.

A kormánypártnak unos-untalan hangoztatott eme józan (?) okoskodásából következtetve azt kellett volna hinnünk, hogy a kormány sajtója legalább is a végítélet napját fogja közeledni látni annak hallatára, hogy most már az osztrákok határozták el a vám- és kereskedelmi szerződés felmondását, mert az osztrák hangulat csakugyan veszélyezteti azt a közgazdasági szövetséget, a melyet a kormánypárt mindig a mi érdekünkben létesítettnek hirdetett.

S ime mit tapasztalunk?

Alig hogy az eddig köröm szakadtig

védett szövetség ellen Ausztria az első támadást intézte, a magyar kormány sajtója kénytelen a mi fegyverünket kölcsönkérni és beismerni, hogy bizony abban a szövetségben csak mi voltunk, akik áldozatot hoztunk, hasznát pedig eddig tisztán csak Ausztria látta.

A félhivatalos „Pester Correspondenz” pár nap előtt a vám- és kereskedelmi szövetség felmondásáról cikkezvén, a többi közt a következő őszinte vallomást teszi:

„Ha a létező szövetség mellett valaki szenvedett, úgy azok a magyar érdekek voltak, melyeket az opportunitásnak és a jó egyetértésnek mindig alárendeltek. Magyarország mindig azon volt, hogy a jó egyetértést a monarchia másik államával áldozatokkal fizesse meg, melyeket teljes öntudattal hozott a király személyes érzelmeinek és a monarchia nagyhatalmi állásának. Az engedelményeket s a nagy anyagi áldozatokat Magyarország e kérdésben nem az osztrák képviselőház kedvéért hozta, hanem igenis hozta tekintettel Magyarország királyára és a monarchia nagyhatalmi állására.”

Most tehát már a kormánypárton is beismerik, hogy az a szövetség nem a mi érdekeinket szolgálta, sőt egyenesen áldozatnak minősítik részünkről, a melyet a király személyes érzelmeinek és a monarchia nagyhatalmi állásának hoztunk.

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Falusi idill.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Forrón süttött le a nyári nap az azur kék égről, s bár a délutáni sugarak már vesztettek erejükből, mégis türelmetlenül látszottak. Titkos zsongás hallatszik a közeli erdő sűrűjéből, a bohóskodó cinke vigan, játszva kergeti párját, mely már megtollasodott kicsinyeit csipegve oktatja be a repülés művészetére; egy ágról a másikra billennek, játékból egyet egyet csipve a smaragdszínű lombokon, s tollazatuk zafirja majd itt, majd ott csillan meg, amint a galyak között belopózott napsugár rájuk veti ragyogó fényét. Az erdő hívogatva integet — édes nyugalmat és enyhet ígérve, részegítő hatású éltető levegő száll felénk. A bus gerle szerelmes hívása messze elhallik, amint párját tökéletlenül és mégis annyi édes örömet ígérő fészkeire csalogatja.

Az erdőtől nem messze fekvő kies völgy ölén a hegyoldalnak dűleszkedve áll a falu felett mintegy uralkodni látszó falusi kuria, szebb és jobb időknek tanuja, külseje az idő vasfogától megbarnulva, színének egyhangúságát a rajt észlelhető új vonások és

foltok tartják, melyek az idő-zaki javítás — kendőzés — nyomai.

A ház előtt terrasz-szerűleg készült magaslat vonult végig téglafal oldallal, melyből a kihullt téglák helyén sötét lyuk mered felénk, a közép részen lépcső vezet az emelvényről az udvarba, hol egy elárvult csacsi kergeti nagy hősen az előle megfutamodó kölyök kutyát.

A házőrző bundás nagyot ásítva kel fel az ajtó nyílására, melyen éppen most lép ki a háziur bájos leánya.

A lányka arcán 16 évnek hamva, szeméből a kék eget vélnéd feléd mosolygani, melyből már ki kivillan az ismeretlen után való titkos vágy epedése, a keblén megfeszülő könnyű nyári ruha a feslő bimbót juttatja eszedbe, — ez Ő, a ház becézett kedvence, Irénke, fiutód nem lévén, egyedüli uralkodó az egész ház nép felett, az öreg Rozitól, a ház hű cselédjétől kezdve a papáig, no meg Lehel bácsit sem kivéve, kivel a kis hamis folyton incselkedik. Feri — így hívják a rokont — 18 év tavaszát látta már elrepülni s itt most aranyzsabadságot, igaz vendégszeretetet találva, boldog arccal követi a szép rokont, hogy a mama engedelmével az öreg Rozi kíséretében a közeli erdőbe eprészni menjenek.

Ki ne ismerné az ugynevezett csattogó epret, mely hosszukás alakú s oly furcsa természete van, hogy leszakításkor csattanó

hangot hallat, és ez a jó fajta eper sok van az erdőben.

Irénke gyermekes örömmel család előre, széles peremű szalmakalapját kezében lóbászva szökdécel s ingerkedik a komolynak látszani akaró Ferivel.

Az öreg Rozi morogva ballag utánuk s midőn beérnek az erdőbe, zugolódva nézi kárt vallott szoknyáját, melyet egy kőkénybokr tövise tépett meg, vissza akarva őt tartani — ne zavard öreg a boldog fiatal-ságot.

A cserjék között csakugyan sok eper volt; cérna vastagságu szálon hintássák magukat a hosszukás, részben már piros, részben még pirosodni kezdő szemek, itt-ott még egy elkésett virágot is mutatva, amely azonban csak a zümmögő méhnek fog táplálékot adni, mert nem fog megérhetni.

Irénke az epret csak szemeseve szedi s a leszedett szemek szaporán tűnnek el bibor ajkai között, Feri száraztól tépi s már egy csomót csokorba kötve Irénkének nyujta át, most már Irénke is száraztól tépi az epret s amint szorgalmasan gyűjtögetik az édes teher alatt meghajló szálakat, össze-össze érnek kezeik.

Feri mindig ügyetlenebb lesz, már a fűvet is hozzá szedi, s minden érintésnél mintha villanyszikra érné, összerándul, homlokán az erek kidagadnak, beszélné, de hangja megtagadja a szolgálatot, nyelvét az iga-

Persze a létező szövetség káros voltának beismeréséből kormánypárti logikával nem az következik, hogy kapjunk hát két kézzel az osztrákok által felkínált gazdasági különváláson, hanem az, hogy mentjük meg hát Ausztriát a saját akarata ellenére is. S hogy ehhez a nyakatekert eredményhez eljussanak, megint hamis lobogó alatt akarják azt a szövetséget becsempészni.

Az eddigi okoskodás szerint azért kellett Ausztriával vámközösségben élnünk, mert ezt a mi gazdasági érdekeink úgy követelték; most, a mikor már be kell ismerniök, hogy ez a szövetség tőlünk csak áldozatokat igényelt, ennek fentartása azért szükséges, mert ezzel tartozunk a király személyes érzelmeinek és a monarchia nagyhatalmi állásának.

Igazán rút játékot űznek a kormánypárton egy idő óta a király személyes érzelmeivel. Valahányszor kifogynak nemzetrontó terveik védelmében a komoly argumentumokból — s ez vajmi gyakran megesik rajtuk — azonnal előrántják a király személyes érzelmeit s ismerve a magyarnak végtelen lojalitását, azzal erőltetik keresztül javaslataikat, hogy „a király így akarja“, vagy „a király személyes érzelmeit sérti, aki ezt ellenzi.“ Valóban gyönyörű alkotmányosság az, hol a király akaratával, érzelmeivel korteskednek s az ellenzék a koronával állítják szembe, azok pedig, akik ellen az ellenzék sorompóba lép, a királyi palást alá húzódnak.

De soha még gyalázatosabb ez a játék nem volt, mint a vámszövetség kérdésében. Hát miféle kapcsolatban lehetnek a király személyes érzelmei a gazdasági kérdésekkel, hacsak azzal a felségsértő gyanúsítással nem akarják illetni a legalkotmányosabb uralkodót, hogy Ausztriának akar kedvezni a mi rovásunkra, a mikor a reánk nézve már a kormánypárton is károsnak felismert gazdasági közösség fentartását követeli tőlünk.

tottság lekötve tartja, lehellete szakadozva tör ki melléből s Irénke bámuló, zavart, kíváncsi szemeivel találkozóva szótlanul nyújtja neki a szedett epret, kinek így már mindkét keze tele van.

A következő pillanatban ijedten ugrik tova a felettük álló fán játszó evet, leejtve a nála lévő tavalyi romlott makkot, Feri átfonja karjaival Irénkét, kinek kacsoi eperrel lévén tele, görcsösen csukja azokat össze s nem védekezhetik, most mintha óriás csattogó epret szednének, szaporán hallatszanak a csattogások, mintha nagyon sok és nagyot csattanó epret tépnének.

Irénke végre kiszakítja magát a rokon karjából s mint egy üldözött őzike ugrik ki az erdei ösvényre, kezeit kipirult arcához nyomva szemrehányó hangon, villogó szemekkel fenyegetőzik: „megálljon Feri, megmondom a mamámuak“ — s sietve hazafelé iramodik, nyomában Feri, a merénylő, ki még csak mentegődni sem bír.

A mama már várja őket, hát a Rózit hol hagyatátok?!

Jön már az is! „Jaj mama!“ hangzik a sietéstől elfult hangon — s Feriben elhül a vér — „oly jó volt eprézni, oly édes, neked is hoztunk kóstolni, ugy-e holnap is elmehetünk?“

A ház falán kalitba zárt gerle pedig jóízűt kacagott rá!

Sárosfalvi.

Hát aztán a nagyhatalmi állásra miféle befolyással lehetne az, ha a közös vámterület helyett Ausztria és Magyarország közt is futna vámsorompó? Ha a nagyhatalmi állást meg nem rendítette a külön magyar kormány felállítása, sőt ennek határozottan előnyére szolgált, ugy csak megerősíthetné ezt a nagyhatalmi állásunkat az is, ha a közös uralkodó alatt szövetkezett államok mindegyike a saját anyagi érdekeinek megfelelőleg rendezhetné be gazdasági politikáját, hogy így anyagilag is erősödve, annál hatalmasabb támaszai lehessenek egymásnak, a helyett, hogy folyton egymás lenyűgözésén mesterkednének.

De hát most mindakét részen hamis játék folyik: Ausztria nem azért fenyegetőzik a szövetség felbontásával, mintha ezt komolyan akarná, hanem mert tudja, hogy a magyar kormánypárt belemegy minden engedménybe, csak hogy azt a szövetséget felbontani ne kelljen; a magyar kormány pedig nem lép a különválás terére, nem azért, mintha ennek üdvös voltát az országra nézve be nem látná, hanem mert ez veszélyeztetné az ő kizárólagos hatalmi állását, amely Ausztria érdekeinek folytonos dédelgetésében találja egyedüli éltető gyökerét.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 20.

Egy kosár pletyka.

— Igaz is, nem is. —

Egy szépirodalmi lap szerkesztősége szomorúan tapasztalja, hogy maholnap be kell szüntetni legérdekesebb rovatát, melyben Tiszaparti kis barna, Kék nefelejts és Szőke sáttán regényes álnevek alatt a virág-, legyező- és bélyegnyelv titkairól kérdezőkődnek és ígérnek cserébe a habfánk készítésének műszaki leírását, a kovászos uborka teleltési módját vagy a Boci, boci közkedveltségű népdal hiteles szövegét.

A mai kisasszonyokat sokkalta jobban érdeklik a virág-beszédnél a szanszkrit tájshólások és a cseremiz rendhagyó igék népdal-szövegek helyett kuriai döntvényeket tanulni s a nyulgerinccel tudományos kísérleteket tesznek, ahelyett, hogy megsütnék. Immár a pécsi leányok egy része is beállt felső diák-nak s a kereskedelmi tantolyamon a faktura elméletét, a könyhasó vegyképleteit, a kamatszámítás kulcsát és a váltójog para grafusait tanulják. Egy év sem telik be s a szerelmetes gavallérok gyöngéd női aláírással irt óvásokat fognak kapni, hogy a szabó számlájukat nyolc nap alatt annál is inkább egyenlitsék ki, mert különben törvényes uton hajtják be rajtuk. Nagyon természetes, hogy a Tartozik és Követel rovatok labirintjében nem igen nő meg a poézis virága s a lírai költőkön könnyen megesik, hogy a rimekben csengő megnyilatkozásra ilyen feleletet kapnak:

E hó 14 ikéről kelt becsesére válaszolván, szives tudomására hozom, hogy bár kissé fellengző, de becsületos szándéku ajánlatát arra vonatkozólag, hogy feleségül venni óhajt, konvencionálnak találom. Az eljegyzés azonban csak két hét múlva történhet meg, miután az üzlet inventálásával addig elvagyok foglalva.

Teljes tisztelettel
Ultimó Frida.

Ha a hétköznapi életből ki is gyomlálják a romantikát, a színház kuliszai mögött puha fészekre talál. A virágcsokor-szállító

konzorcium ugyan néhány nap óta szünetel, de ez csak amellet bizonyít, hogy a részvénytársaság tagjai már tul vannak a barátságos közlekedés verejtékes korszakán.

A szívügyi balesetek egy csinos példányát észleltük házilag. Néhány nap óta csak a legszélesebbkörü óvintézkedések mellett kerülhették el, hogy ilyenforma hírek nem kerültek a lapba:

Hymen. Andaházy Elemér ma két boldog házasságot szive választottjával, az eszményi szépségekben gazdag Baranyay Eufrosinával. Rózsák teremjenek a szerelem nőtte frigy nyomán.

Kritika. A bámulat moraja zugott végig a nézőtérén, mikor X. kisasszony, ez a tündöklően fényes, észvesztő és szívet babonázó jelenség a szinpadra lépett. Aranyhaja körülhullámosta venusi természetét, szemé világitott, mint két izzó nap és mikor beszélni kezdett, mintha mennyei muzsika szólana. És hogy domborított! Remeg a tollam, mikor erről irandó vagyok. (Miután a toll csakugyan kiesett kezéből, nem folytathatta.)

A gyanus tünetek alapján a szerkesztőség szerelmi törvényszéket ült. Természetesen a redakció legfiatabb tagja volt a vádlott, akit arra ítéltünk, hogy a színházi idény befejezéseig a légtüneti észleletek és a vizállás rovatokat vezesse, azonkívül valahányszor megszállja az ihlet, irjon körültekintő és oknyomozó cikkelyt a repceárak hanyatlásáról és a hazai lenfonó-ipar versenyképességéről, prózában, vagy versben, ahogy neki jobban tetszik.

Napirend 1896. november 21-én.

Naptár: szombat, nov. 21. — Róm kath.: B. A. bemutatása — Prot.: B. A. bemutatása. — Görög-kel. (nov. 9.) Onezifor, — Zsidó S. bajischl. — Nap két 6 órakor; nyugszik 3 óra 59 perckor — Hold két délután 4 óra 22 perckor; nyugszik reggel 8 óra 18 perckor. A nap belép a Nyilas jegyébe este 7 óra 82 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok meleg légnymás 749. — Kilátás: a központi meteorológiai intézetjelzése szerint változó felhőzet, szeles idő és délen csapadék várható.

A pécsi dalárda ózai dalestélye 8 órakor a Vigadóban.

Színház: „Gasparone.“

— (A nőgyelet thea-uzsonnája.)

A pécsi jótékony nőgyelet első thea-uzsonnája jövő vasárnap, folyó hó 22-én, délután 4 órakor lesz. A rendezőség mindent elkövet, hogy az uzsonna a megszokott szórakozást nyújtja közönségünknek s ez máris biztosítva van, mert sikerült megnyerni közreműködésére Hegedűs Hedvig urhölgyet és Preusz Adolf urat, kik két zenedarabbal fogják az estély fényét emelni. Először Verdi „Aidá“jából a nagy koncertet adja elő zongorán Hegedűs Hedvig urhölgy s harmoniumon kíséri Preusz Adolf ur; azután Schubert „Ave Mária“-ját játssza zongorán, szintén Preusz Adolf ur harmonium-kíséréte mellett. Az igen érdekesnek ígérkező thea-uzsonnát már ennél fogva is ajánljuk közönségünk becses figyelmébe s annál is inkább, mert a tiszta jövedelem humánus célra, a nőgyelet népkönyhája kiadásainak fedezésére fordítatik.

— (Uj regényünk.) Mai számunkban új regény közlését kezdjük meg. Célunk lévén, eredeti regényeken kívül a világirodalom jelesebb termékeit is megismertetni olvasóinkkal, most ismét egy fordított regényt adunk, melyet Fortuné de Boisgobey, a híres francia író irt és Benedek Árpád fordított magyarra. Ez új regényünk már a hetedik,

melyet ujév óta közlünk lapunkban s mint-hogy est is könyv alakban adjuk, olvasóink egész könyvtárhoz juthatnak lapunk után,

— **(Jótékony képviselő.)** Brázy Kálmán, pellerdi nagybirtokos és a szalántai kerület ujonnan megválasztott képviselője, ma délelőtt személyesen bent járt Pécsen és Kardos Kálmán főispán kezeibe k e t e s e r koronát tett le, mint oly összeget, mely a megyebeli szegénysorsu iskolás gyermekek felruházása és tankönyvekkel leendő ellátása céljaira lesz szétosztandó. A jótett magában hordja dicséretét.

— **(Polgármesterválasztó közgyűlés.)** Mint leghitelesebb helyről értesülünk, a polgármesterválasztó közgyűlés f. hó 30 án, h é t f ő n fog megtartatni, a mennyiben az ülést vezető főispán, mint megválasztott képviselő, f. hó 26 án részt vesz az országgyűlésnek ő felsége által történendő ünnepélyes megnyitásán, tehát ezen a napon, eltérőleg az eddigi megállapodásoktól, nem vehet részt a városi közgyűlésen.

— **(Püspöki székek betöltése.)** Mint a „Budapesti Hirlap“ értesül, Rómában 30 án konzisztoriumot tartanak, a melyen az üresedésben levő pécsi, rozenyói és lugosi püspökségek betöltése is szóba fog kerülni. — Bécsből jövő hírek szerint tekintetben a kuria és a magyar kormány között a megegyezés még mindig nem jöhetett létre, a mennyiben a kuria az ajánlott egyénnel szemben a n o n p o s s u m u s álláspontjára helyezkedett. Forrásunk szerint azonban a helyzet a legutóbbi időben változott s a javaslatba hozott egyének minden valószínűség szerint megnyerik a pápai approbációt. Így a pécsi püspökséget Fraknoi Vilmos ez idő szerint a nagyváradi stallum litterarium boldog birlalója nyeri el. Rozenyóra Ivánkovics Jánost nevezik ki, a kinek megerősítésére ez ideig a kuria tekintve azt, hogy Ivánkovics a kultuszminiszter előadója, rábíráható nem volt, sőt mint in partibus infidelium kinevezett püspök sem nyerte el az emez állással járó egyházi funkciók intézésére szóló jogosítványt. A lugosi püspöki székre vonatkozólag a biztos adatok hiányoznak, ellenben mint bevégzett tényt jelzik Majláth Gusztáv grófnak a gyulafehérvári püspök koadjutorává leendő előléptetését, cum iure successione.

— **(Csődnyitás.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, Telegdi Ármán pécsi bejegyzett papir- és könyvkereskedő ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos Bogyay Pongrácz, kir. törvényszéki bíró; tömeggondnok Kim Gáspár ügyvéd, helyettese Erdőssy Lajos, ügyvéd. Bejelentési határidő folyó évi december 21.; felszámolási határnap december 28.

— **(Pályázatok.)** A pécsi kir. járásbírósnál egy albirói állás van üresedésben, melylyel 1000 frt fizetés és 280 frt lakbér jár. A pécsi kir. törvényszéknél pedig egy jegyzői és a betöltendő helyettes, esetleg aljegyzői állásra hirdetnek pályázatot. Mindkét állásra a pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Padlás-tűz.)** Ma reggel tűz volt Geőc Zoltán, belvárosi-országút, 45. szám alatti háza padlásán, hol a szabálytalan kéményépítkezés folytán egy közfal gerendázat gyuladt ki és nagy füstölögve égett. Tűzöl-

tóink még elég idejekorán kivonultak s a tüzet eloltották, mielőtt nagyobb kárt okozott volna. Mint a tűzrendőri vizsgálat kiderítette, a tűz keletkezésének oka egyedül a szabálytalan építkezés volt, mert egy padlásfalhoz, mely régi gerendákból állott, a kémény úgy volt felvezetve, hogy mi sem védelmezte a kihulló szikráktól a gerendászatot mely végre is a sok izzás folytán meggyuladt és ha idejekorán észre nem vessik, még nagyobb tűzveszedelmet is okozhatott volna. Így ugyan nem okozott csak jelentéktelen kárt, de még is intő példa lehetne háztulajdonosainknak, hogy különösen így téliidőre, mikor folytonosan kell tüzelni, a szabálytalan építkezéseket kijavíttatni s esetleges tűzveszedelemnek elejét vegyék. Tűzrendőrségünk ugyan mindenütt a kellő gondossággal és szigorúsággal jár el, ha ily szabálytalan építkezéseket bejelentenek neki, s így épen ma is, a tűz elnyomása után, egy ily szabálytalanul épült kéményt vizsgált meg s rendelte el kijavítását, de hát hány hely van olyan, hol nem jelentik be az ily szabálytalan építkezéseket s így valóságos tűzfészket rejtegetnek a házakban?!

— **(Lázongás egy gőzhajón.)** Barcsról értesítenek bennünket, hogy folyó hó 19-én a délnémet dunagőzhajózási társaságnak ott horgonyzó „Slavina“ gőzösn egyik matróz, valószínűleg ittas állapotban, egy kis lázongást akart rögtönözni, a mennyiben megtagadta a kapitánynak az engedelmisséget, és a hajó többi személyzetét ugyanerre bujtotgatta. Sliván Andrásnak hívják a legujabb szociálistát, aki úgy látszik, sehogy se akart a bőrében elférni, mert mikor a kapitány erőlyesen rendreutasította, még tetteleg is akarta feljebbvalóját bántalmazni. Sőt ha marosan társa is akadt, mert egy másik, a hajón dolgozó munkás pártját fogta a lázongónak és melléje szegődött. A hajó kapitánya látva, hogy itt ittas emberrel lévén dolga, okos szóval úgy sem ér célt, hogy minden további esetleges utókövetkezményeknek elejét vegye, csendőrőrzáratért küldött, mely csakhamar a helyszínére érkező pártfogás alá vette a két atyafit, kiket szép szerével alig lehetett a hajóról eltávolítani. A puska-tus igénybevétele után megtette a hatást, a két atyafi elkisérte és a hűvösön majd elmélkedhetnek az engedelmisségi erény magasztosságáról.

— **(Pótválasztás Mohácson.)** Tegnap este háromnegyed 8-kor ért véget a mohácsi pótválasztás, még pedig Jagics József győzelmével, a ki 1440 szavazattal, Stajevits 1229 szavazata ellenében, tehát 211 szótöbbséggel megválasztott. A választási elnök Német Lipót ma személyesen hozta be a lajstrom két példányát Pécsre, a hol a központi választmány ülésén azokat bemutatta.

— **(Rablótámadás.)** Két kóbor cigány vakmerő rablótámadást követett el a pellerdi országon. Megtámadtak egy kocsit, melyen azonban szerencsétlenségükre négy markos legény ült. Ezek nem ijedtek meg a támadóktól, hanem előkapván a kocsiiban levő furkósbotjaikat, azokkal elég barátságtalanul fogadták a hivatlan vendégeket, akik egy-két jólirányzott botütés után annyira kijáznodtak, hogy szaladásra fogták a dolgot.

Nekivetették magukat a réteknok s árkon-bokron keresztülrálva el is tűntek a megtámadottakból támadókká lett legények elől, kik közül hárman leugrottak a kocsiról s amugy gyalogosan üldözték őket egy darabon, hogy — ha lehet — elfogják. A támadó cigányok azonban futottak mint a nyúl, ugrottak mint a serge és bujkáltak a bokrok között, mint a róka s végre is az üldözők abbahagyták az üldözést és hagyták menekülni a csúful megszaladt támadókat. Azok aztán menekültek is, de úgy, hogy nem is találtak rájuk ma sem, bár keresték őket.

— **(Elfogott tolvajok.)** Szt István községben a méh lopások nem tartoznak a ritkaságok közé, a tettest azonban nem lehetett kézre keríteni. Végre midőn Tanhauer János kárára is történt lopás, a csendőrség erőlyesen hozzá látott a nyomozáshoz és sikerült a tolvajt Spir Adám és Rupper Adám ottani lakosok személyében kinyomozni, kik is a járásbírósnak átadattak.

— **(Csontváz a szőlőben.)** Tegnapelőtt délután Kúrtiz Adolf keszui lakos szőlőjében egy nagy diófát ástak ki. A régi, vén elszáradt diófa kiásásával sok bajuk volt a napszámosoknak, de mikor kiásták, akkor voltak ám meglepetve. A diófa tövével egy csontváza akadtak, a mely már vagy négy évtized óta van a földben. Férfi csontváza, s mellette egy elrothadt baltanyél és egy vasbalta találtatott s nem lehetetlen, hogy a régi haramia világ egyik hőse volt, kit ott ért el a halál s a helyszínén földelték el a cimborái, melléje tevén fegyverét, a baltáját is. A csontvázat a hivatalos vizsgálat megejtése után elföldelték újra s vele a titkot is, hogy mikép került a földbe, arra a szokatlan temetkezési helyre, a vén diófa tövébe?!

— **(Kóbor kutyák.)** Rendőrségünk intézkedése folytán rossz napok járnak most a kóbor kutyákra. A gyepmester ismeretes vasrostélyos kocsija végigvonul reggelenként az utcákon és a gyepmester jelöltek igazi passzióval, de igen gyakran kevés praksisra valló ügyességgel, keritik a hurkot a kóbor kutyák nyakára. Ebtartó gazdáinknak mi is ajánljuk, hogy kellő gondot fordítsanak kutyáikra és szájkosár nélkül ne engedjék ki az utcára, mert a mostani idősokban igen könnyen kiűt a kutyákon a vessettség.

— **(Vadorszök.)** A közel elmúlt napokban a dárдай temetőn keresztül egy el-tévedt szarvast üldözött két ember. A szarvas a temető kerítésén át beugrott a legközelebbi ház kertjébe, hol egy német atyafi dolgozgattott — ki észre vette a hivatlan vendégét — ahelyett, hogy barátságosan üdvözölte volna — as amugy is fáradt jövevényt — asójjával leütötte. Alig végezte be brutális tettét, mire oda ért a két üldöző atyafi és követelték a szarvas két harmadrészét. El is osztottak szépen. A vadászbérlők jelentést tettek az illetékes helyen.

— **(Katonasszökevények elfogása.)** A katonasszökevényeknek határozott pechjük van Barcsen. Nem az első eset, nem is a második, hogy itt fogtak el — mint barcsi tudósítónk írja — már évek óta köröszötteket, kiknek sehogy sem tetszett a gyöngy-

élet; de e hó 16-án furcsa szerencsével jártak csendőreink a patrollirosásban. Minthogy 14-én, 15-én nem kevesebb mint 7 lopási esetet jelentettek be, nagyon természetes, hogy a csendőrség a legtávolabbra menő intézkedéseket tette meg a tettesek kézrekerítésére. Csendőrségünk a babócai csendőrséggel erősödve éjjel-nappal kutatott, keresett, míg végre 16-án délelőtt a babócai és barcsi határban letartóztatott két gyanús egyént, kik megrakodva különféle tárgyakkal, igyekeztek Babócsára. Az egyiknél fegyvert is találtak és minthogy nem tudta magát kellőleg igazolni, hogy mi okból hord fegyvert, azt menten elkobozták tőle. Barcsra kísértetvén, kistült, hogy a két letartóztatott, Kovács József és Horváth József, mindkettő az 5. huszárezrednek 1892 óta körözött eszkevénye, kik már egy isben megszöktek katonáktól és e miatt három évi utószolgálatra ítéltettek, mely elől azonban elszöktek. Azóta folyton lopással tengetik nyomorult életüket, ha ugyan nem stül ki a vizsgálat alatt valami nagyobb bűntény rájuk, minthogy nagyon is arra enged következtetni az egyiknél feltalált nagyobb mennyiségű puskapor és fegyver. Saját vallomásuk szerint már közel 4 hónapja kóborolnak Somogyban, a hova a szomszédos Tolnavármegyéből jöttek át szerencsét próbálni. A közeli községekben u. m. Csokonyán, Babócsán is követtek el több rendbeli lopást és magukat hazalóknak adva ki, puasztákon és kisebb falukban igyekeztek a lopott tárgyakon tuladni. Külsőjük elzüllött, szinte félelmetes. Egyelőre átadták őket mint katonaszökevényeket a barcsi főszolgabírói hivatalnak, hogy azután az illetékes katonai hatóság elé állíttassanak.

— **(Megszűnt csődök.)** A pécsi kir. törvéyszék, mint csődbíróság Krauss Ignác beremendi lakos ellen még 1887. évi november 5-én és Plichta Károly, pécsi lakos ellen 1890. szeptember 15-én nyitott csődöt, a csődvagyon felosztatása folytán, megszüntette.

— **(Megbolygatott méhes.)** Frézser Jakab, hássági lakos méhesét tegnapelőtt éjjel valami ismeretlen jómadár ugyan csak megbolygatta. Betört az üvegházba, hol a méhes télire meleg menedéket talált és elemelt egy kaptár mézet. Tettét teljes biztonságban követhette el, mert jóformán válogatott a kaptárak közt, megpróbálta mind egyiket a helyéből kimosztani s a melyik legjobban tetszett neki, azt vitte el. Hogy hová, arra kíváncsi most a meglopott gazda, akinek feljelentése folytán keresik a tolvajt.

— **(Meghínsult lopás.)** Az éjjel ismét valami csirkefogó akart garázdálkodni a Mészáros-utca egyik házában. Belopósott az udvarra a kapu tetején s ottan az udvar hátuljában levő tyukólból akart elemelni egy pár apróságot. Szerencsétlenségére azonban nem számolt a házörző kutyával, a mely hivatása teljes tudatában nekiugrott a tolvajnak és olyan ugatást csapott, hogy felébredtek rá a házbéliek is. Mire azonban kijöttek, a tolvaj már kint volt a kapun s emlékül csak a nadrágjából szakított ki egy darabot a hivatása magaslatán álló házörző eb. Legalább jó lesz corpus delictinek s a melyik csavargó rongyos nadrágjára ráillik foltnak, hogy az

a megugrott tolvaj, az már csakugyan több, mint — bisonyos.

— **(Titokzatos eset.)** Jó Ben Akiba régen megmondta már, hogy nincs semmi új a nap alatt. Az ugynevezett titokzatos esetek sem titokzatosak többé s a legtöbbnek megvan a maga nyitja. Csakhogy est a nyitját előbb meg kell találni s addig, míg ez nem sikerül, bizony csak titokzatos marad az eset. Egy ilyen titokzatos esetnek a nyitját keresi most a rendőrség. Történt ugyanis, hogy még a mult hó elején eltűnt egy uriházból többféle ékszer, melyeket akkor hiába kerestek. Eltűnt és punctum, nem lehetett rátalálni. Tegnap azonban jelentették a rendőrségnél, hogy az eltűnt ékszerek megvannak. Jelen tette pedig egy kis, fiatal, csinos pesztonka, a ki a házban szolgál s a kinek a feljelentését az tette titokzatos, hogy a gyanuba vett egyén, a kinél az ékszereket meg is találták, a mellett van, hogy azokat maga a leány adta át neki megőrzés végett s egy édes pásztoróra emlékeül. Ez állítást tagadja erősen a leány és több tanuval, köztük a — jegyesével is bizonyítja, hogy az illetőt csak egyszer látta életében, mikor egy este, mikor az urnője színházban volt, ott járt s kereste a házigazdát, de nem találta otthon. A titokzatos esetet majd a vizsgáló bíróság fogja kevésbbé titokzatos tenni; feltéve, ha megtalálja a — nyitját.

— **(Szerelemföltő asszony.)** Az asszonyok között ritka az olyan, a ki ne lenne féltékeny az urára, főkép ha az ura valami kikapós férfi hírében áll. Ez a lelki betegsége annak az asszonynak is, a ki tegnap este a rendőrségnek adott dolgot az ő szerelemföltésével. A kálvária-utcában ugyanis egy kilenc óra tájban hangos szóváltás zaja hallatszott, majd sikoitozás keveredett a szóváltás közé, mint mikor valakit ütnek. És úgy is volt. Az urát féltő asszony verekedett ott egy leánnyal, a ki minden áron azon volt, hogy kiszabaduljon a kezei közül, de bizony az nem ment olyan könnyen. Mert az asszony nagyon fel volt indulva és bosszút akart állni a leánnyon, a kivel együtt sétálva kapta az urát az utcán. Mert várt rá egészen este nyolc óráig, hogy a munkából vacsorára haza tér. Főzött is a számára jó vacsorát, de mikor látta, hogy hiába várja felöltözött és elment, hogy felkeresse. És fel is találta. A petrezselyem-utca hegyes követjét járta andalogva a leánnyal, a kit a szerelemföltő asszony megtámadott és addig ütött, míg csak a jelenet szemtanuja, a férj, a rendőrségre nem indult segítségért. Mire a rendőrök kiérkeztek, a verekedő fehérsépségnek se híre se hamva nem volt, mindazonáltal mindkettőjüket előkerítették, ki is hallgatták s azzal bocsájtották el őket, hogy ügyüket átteszik a járásbíróshoz.

— **(Megvert ember.)** Korán Jakab, málomi lakos, tegnap este hazafelé ballagott Pécsről. Meglehetősen rásötétedett az este, melyet a holdvilág nem igen tett az országuton egyedül való járkálásra alkalmasná. Emberünk azonban nem félt. Először is alig volt nála egy forint aprópénz, tehát kirabolni úgy se jött volna kedve senkinek. Aztán meg nem is volt senki haragosa, hát nem kellett attól tartania, hogy valaki meg-

veri. És amitől nem tartott, az teljesedett be rajta. Amint ment-mendegélt ugyanis, találkozott két előtte ismeretlen emberrel. Az ismeretlenek a falu felől jöttek s amint látszott rajtuk, a kelleténél többet találtak felönteni a garatra. Mikor Koránnal találkoztak, megszólították, majd hívták vissza a városba, hogy mutasson nekik valami kocsmát, ahol jó bort mérnek. Persze, Korán nem ment s e felett astán a két ember annyira dühbe jött, hogy először csak szóval szidalmazták, majd rá is támadtak és ütlegelni kezdték. A megtámadt ember, gondolván, hogy az okosabb enged: futásra fogta a dolgot; de nem tudott még sem sebestülés nélkül elmenekülni. A fején kapott két sebet és a vállán, meg a jobb karján is otthagytak emlékül egy egy bottüést az ismeretlen támadók, akik mikor belefáradtak a menekülő ember üldözésébe, szép lassan beballagtak a városba. Itt azonban nyomuk veszett s még nem tudtak rájuk akadni.

— **(Szűnik a sertésvész.)** Egyszerre huszonzét községből jelentik a vármegyéből, hogy megszűnt a sertésvész. A huszonzét község a következő: Nádasd, Lipova, Szatina, Mágocs, Keő, Laskatalu, Dályok, Babarc, Herceg-Szöllős, Szent Katalin, Arányos, Peliérd, Várkony, Császa, Maty, Katádfa, Botyka, Kis Peterd, Gyűrűfü, Kemese, Zaláta, Kán, Tengerin, Ilc-ka, Vékény, Csarnóta és Szágy.

— **(Milyen lesz a tél.)** Lapunk egy olvasója öt évtizeden keresztül való megfigyelései alapján ezeket írja: Minél korábban lehullatják őszszel lombjukat a fák, annál enyhébb lesz a tél. Hogy a fák az előbbi tavasszon korábban vagy később lombosodnak-e meg, nem határoz. valamint az sem, hogy tavasszal vagy nyáron milyen volt az időjárás. Különösen feltűnő példák és ellentétek 1870—80 és 1885—86 tele. 1879 ben a fáknek november közepén még megvolt lombdiszük fele és az a tél nagyon hideg volt. A mult évben ellenben már október legelején lehullott minden lomb és a tél csakugyan nagyon enyhe lett. (A csillagások igen szigorú telet jósltak és a vadászok is, az utóbbiak abból a körülményből, hogy a nyulak korán kapták meg téli bundájukat.) Megjegyzendő, hogy nem elegendő csupán egy facsoportnak megfigyelése, hanem a biztos ítélthez a szabadban való több órnyi séta és szemlélődés szükséges. Az idén kissé később állott be a lombhullás, mint rendesen. Ebből a német jós azt következteti, hogy az idei tél kissé hidegebb lesz a rendesnél, de azért mégsem lesz túlságosan kemény.

— **(Az aranyzsínór.)** A honvédszenekarok karmestereit attól a pillanattól kezdve, hogy az egyenruhájukat először felöltötték, egy gondolat bántotta. Az a gondolat, hogy az ő attilájukon nem arany a zsínór, hanem csak ezüst. Valamennyien úgy érezték magukat, mintha veterán altábornokok volnának. Fogták tehát magukat és tisztelegtek Fejérváry báró honvédelmi miniszternél, előadván neki, hogy ők az ezüst zsínór belyett aranyzsínórt szeretnének, mert hiszen a honvédtiszti attilán aranyos a zsínór és végre a karmester is a hadnagyi

rangfokozatban van. Előadták, mennyire dísztelen az esztástinór és milyen rosszul fog az festeni télen, a ragyogó báltermekben. A miniszter megígérte nekik az aranyssinórt, de az mindig nem érkezett meg. Most a küszöbön álló bál szezon előtt az aranyssinór ügye újra aktuális lett és karmesterek aggódva lesik mindennap, mikor érkezik meg Bécsből a válasz és mi lesz a válaszbán? Arany, vagy esztét?

— (A hivatalos levelek portómentessége.) Gyakran előfordult, hogy az egyházi hivatalok magánfeleknek „közszolgálati ügyben portómentes” záradékkal ellátott leveleket küldöttek. Minthogy ez az erre vonatkozó rendelet téves értelmezésén alapul, a vallás- és közoktatásügyi miniszter a rendeletet hatályon kívül helyezte. Az egyházi hivatalok ezután csupán vallási, anyakönyvvezetési, és iskolai ügyekben levelezhetnek portómentesen a megfelelő hatóságokkal, azok fejeivel, de akkor is a borítékon ki kell tüntetni a levél tárgyát.

— (Ráismert az urára.) Érdekes válópör volna most folyamatban, ha ugyan a felek gondolnának egyáltalában a válásra. Illetve gondoltak is arra, de hát ahhoz pénz kell, sok pénz. A legény mamlász, tátott száju, a leány pedig tüde, eleven. A legény meglátta az utcán a leányt és eltátotta a száját. Asztán valahogyan megismerkedtek egymással a mamlász legény és az eleven leány. Lett belőlük — házaspár, illetőleg a mamlász legényből ostoba férj és az eleven leányból

még elevenebb asszonyka. Négy évig éltek békességben. A szabóműhelyben dolgoztak együtt a megélhetésért, s közbe-közbe a bölcsőt hintázva nótáztak a közös boldogságuknak, egy apró honleánynak. Egyszerre azonban vége szakadt a nagy boldogságnak. Az embert féltékenység szállta meg és halálra gyötörte az eleven az asszonykát, ki megunva a folytonos herce-hurcát — visszaköltözött az édes anyjához. Magával vitte a bébét is. Néhány nap múlva újra ott berregte a varrógépjét a műhelyben, ahol négy év előtt elhagyta. A napokban azonban idénvényt kap, melyben fölhívják, hogy az ipartestületben jelentkezzék. Az asszonyka elment. Ott kiméretlen hangon tudtára adták, hogy — adó alá vesszik. Hát ez még rendjén volna az ipartörvény szerint, de az asszonyka nem tudott a dologba beenyugodni.

— Ki tudhatta meg, hogy én adóköteles vagyok? . . . Ki jelentett engem fel?

— Hát egy alacsony, fekete bajuszu ember! —

— Alacsony, fekete! ismételte az asszonyka. De hát mégis milyen volt?

A kérdezett gondolkosik kissé.

— Milyen volt? Hát olyan tátott száju mamlász . . .

Az asszonyka nagyot topanzott a lábával.

— A nyomorult!

— Kicsoda?

— Hát ki más, mint az uram. Mert ő jelentett fel — boszúból!

— (Megtámadta a rendőrt.) Ma délután egy óra felé a külső Árpád-utcán Varga József nevű ember részeg állapotban rakoncátlanokodván, végre is egy rendőrnek kellett megfékeznie. A rendőr be akarta kísérni a kóterba, a rakoncátlanokodó részeg azonban rávetette magát, le is teperte a földre s ha segítség nem érkezik, talán meg is fut a kezei közül. Akkor astán megkötötték s úgy kísérték be a börtönbe, ahol egy kisse már eddig is lehült a virtusa.

Alkalmi vétel túlhalmosított raktár-nál fogva mindenféle tárgyak egész külön csoportban u. m. valódi esztét és china esztét, consoldiszek, serlegek, korsók, faldiszek, irókészletek, kenyérkosarak, tortalapok, gyertyatartók, asivar, szivarka dobozok és szipkák stb. mélyen lecsökkent áron, de azért a tárgyak mégis művészies kivitelben kap hatók Schönwald Imre ékszergyárosnál Pécsen Király (főutca) Hattyu épület.

Művészet, irodalom.

○ Durand és Durand. Tegnap ismét ez a francia pikanteriákkal és szellemességgel telt hohózat ment, még pedig jó előadásban és majdnem tele ház előtt. A folyton jó kedvében lévő közönség nyílt színen is megtapsolta Polgárt (Javanon), s a második felvonás után kihívta az összes szereplőket. Paquerette szerepét csuttal Késdy Juliska játszotta a szerep előnyére. A szindarab után ismét a kinematografot mutatták be

unatkozni. Különbben azt is elárulhatom, hogy meglepetésről is gondoskodtunk.

Ha Cavaroc tudta volna, hogy mi lesz a meglepetés, aligha fogadja el Wanda ajánlatát. De ki gondoljon arra, hogy egy vig álarcosbál úgy végződjék, mint a szomorujáték.

— Ugy-e unatkozott eddig! — kérdezte tőle a leány. Ma először van itt?

— Eltalálta, kisasszony. És mondhatom, hogy köszönettel tartozom Vitrac urnak a meghívásért.

— Tehát beleegyeznek?

— Nagyon szívesen.

— Köszönöm, kapitány ur.

— Honnét tudja, hogy én kapitány vagyok.

— Meglátásik a tartásán, hogy katona. Egyébiránt tudakosódtam is ön után. Tudom, hogy a hadiskolához tartozik, a Lamotte-Piquet avenueben lakik. A Takarékpersely mondta nekem.

— Kicsoda az a Takarékpersely? — kérdezte nevetve. Talán nő?

— Nem. Nőkkel csak ritkán jövök össze, Dangelas János a neve és Vitrac egyik legjobb tanítványa. Takarékpersely a gunyneve, mert még sohasem takarított meg egy árva fillért sem.

Nézze csak ott megy. Az a ludjárásu, bohócsipkás ember. Nem lehet azzal rágalmazni, hogy megnyerő külseje volna, hanem annál tehetségesebb és nem egy oly egyéni tulajdonsággal rendelkezik, a mely nagyon rokonszenvenessé teszi.

— Nem kételkedem ítéletének alaposságában.

A bün ösvényén.

— REGÉNY. —

IRTA:

FORTUNÉ DE BOISGOBEY,

FORDITOTTA

BENEDEK ÁRPÁD.

Pécs, 1896.

A „PÉCSI FIGYELŐ” KIADÁSA.

ugyanazon műsorról, melylyel első és második isben láttuk és látni fogjuk a hét végéig, mint a sajlapon olvasuk. (T.)

○ **Kincses Kalendárium.** Mi ez a Kincses Kalendárium? Ha megjelenik, mindenki tudni fogja. Ez a Kincses Kalendárium egy kis lexikon. A leghasznosabb, a legstukkésabb, a mindennap előforduló tudnivalók mind megvannak benne. Bármire nézve szavban vagyok, felnyitom a könyvet s azonnal megtudom, mit nem tudtam biztosan. Vegyük csak a hónapokat. Minden hónapnak valami 16 oldalt szentelt a könyv. A kimerítő naptári részen, csillagászati tudnivalókon kívül vannak étlapok, kertészeti, gazdasági, háztartási utasítások, ételreceptek, hely a napi bevételek, kiadások, naplójegyzetek számára. Statisztika következik az emberiség nagy átköszeteiről, majd a világ összes uralkodói jönnek arcképpel. Hogyan kell manapság megházasodni? Ez is fontos, mikor az új törvények és a követendő eljárás még nem mentek át a vérbe. Itt pontos utbaigazítások találhatók. A bank- és tőzsdetűgyletek, az élet- és járadékbiztosítás népszerűen meg vannak magyarázva, azonképp a valuta is. A vasuti forgalom csinját-binját is megmagyarázza ez a derék könyv, sőt találunk benne egy kitöltött vasuti fuvarlevelet is. Nékülözhetetlenek az utasítások, melyeket a levélíráshoz és kérvények megszerkesztésére nézve ad a kalendárium. Megtanít a titkos levelezésre és a titkos levelezés szótárára. Következnek praktikus utasítások az esetre,

ha beteg van a háznál. Nagyon fontos az illemtudásról írt fejezet. Rajzokkal illusztrálva megismerkedünk az 1897-iki nyakkendőviseléssel, a divattal, a gyász szabályaival. Aztán következnek a postai és távirtdai tudnivalók tömegei. Majd a föld legmagasabb hegyei és épületei, a világ folyamainak hosszúsága: ábrákkal magyarázva. Következik a legnevezetesebb találmányok statisztikája. Érdekes cikk magyarázza a lóversenyeket és lawn-tennis játékok szabályait stb. A Kincses Kalendárium ára: füzve, színes borítékkal 1 frt, angol vászonkötésben 1 frt 50 kr., francia maroquin-bőrötésben 2 frt 20 kr. A Kincses Kalendárium kapható az összes hazai könyvkereskedésekben. Megrendelhető a Budapesti Hírlap kiadóhivatalában, a pénz előleges beküldése esetén portómentesen, utánvételes küldésnél pedig a rendelő költségére.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi november hó 23-án

6921. Kis Végi József ellen, magánlak megsértése és könnyű testi sértés miatt.
6936. Kovács József ellen magánlak megsértése miatt.
7592, Klein Jenő ellen sikkasztás miatt.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ Szimuláló tolvaj. Többrendbeli lopás vétségével vádolva állott már egy alkalommal Hegedűs József a pécsi kir. törvényszék előtt, ahol azonban örültséget szimulált s elrendelték ellene az orvosi megfigyelést. Ennek eredménye az lett, hogy az orvosok kimondták, hogy a vádlott teljesen beszámítható állapotban van. Ma délután ennél fogva megtartották ellene a végtárgyalást s a rá kiszabott büntetést megappellálni már volt esze a szimuláló tolvajnak.

§ Tilos az átjárás. Ily címen írta meg lapunk azt a végtárgyalást, mely múlt év május hó 5-én volt a pécsi kir. törvényszéknél Varsady István, keői lakos ellen, aki Borókó János és Cövek Ábel kopácsi lakosokra rálött, mert a szőlőhegyről jöve az ő szőlőjén mentek keresztül. Borókó Jánoson súlyostesti sértést, Cövek Ábelon könnyű testisértést ejtett ilyképp Varsady, akit a kir. törvényszék ezért kétévi börtönre ítelt. Az elítélt védőügyvéd, Kerek Mihály dr. azonban megfelebbezte az ítéletet s végre a kir. Curia feloldotta az elsőbíróóság ítéletét s új végtárgyalást rendelt el. Az új végtárgyalást ma tartották meg vádlott ellen a kir. törvényszéknél, azonban ennek eredménye is csak az lett, hogy a törvényszék az első ítéletében kimondott 2 évi börtönbüntetését ismét fenntartotta. Az új ítélet ellen az elítélt és védője ismét felebbezték.

§ Hivatlan vendégek. Beremendi Pál, kis-harsányi lakos házában tavaly egy

A kabátkája rongyaiból kifehérelt gyönyörűvállal s lyukas selyemharisnyái formás bokákat takartak el. Fekete selyemcipője is rongyolódott volt. Hogy a maskurába minél jobban beletalálja magát, alamizsnát gyűjtött a vendégek között s ugyancsak bőven hullott a rézpénz a sevresi porcellán tányérba. Tréfát tréfával; a szép koldusleány hiába epekedett egy ezüstdarab, vagy aranydarab után, senki sem akarta vele szemben a bőkezűt adni.

Cavaroc szívesen adott volna neki nagy bankót is, hiszen elég gazdag volt hozzá, hogy tehesse, de még sem akarta a mások mulatságát ezzel elrontani. Mikor feléje tartotta tányérját e szavakkal:

— Alamizsnát a szegény, elhagyott leányoknak — nevetve válaszolta:

— Ha ön is hozzájuk tartozik, mindenemet önnek adom.

— Annyit nem kívánok, de ha figyelmes akar lenni, táncolja velem a kotillont.

— Ebben a lebernyegben táncoljak, mikor ön olyan szellemesen választotta meg a kosztümjét? Nevetéses figura lennék ön mellett.

— Épen nem, uram. Ellenkezőleg nagyon összeillő pár volnánk és igérem hogy nem fog mellettem

hideg téli estén barátságos vacsora volt. A vacsorának neszét vette Losonci József is, a ki több társával mikor a kocsmából hazafelé tartott, szépen odakerült a vacsorázók ablaka alá és azt beverte. A hivatlan vendégeket megnézendő a házigazda kiment egyik vendégével, ifj. Mézes Jánossal az utcára, hol Losonci veszekedést kezdett velük a Mézest megszurta úgy, hogy azon tiz napig tartó sérülést szenvedett. Közben jöttek a községi örök a mikor ezek felhívták Losoncit igazolás végett, ez rájuk támadt és az egyiknek a bekecsét késével felhasította. Mindezeknél fogva hatóság elleni erőszak és súlyos testi sértés vétségével vádolva állott ma délelőtt Losonci József a pécsi kir. törvényszék előtt és el lett ítélve 3 heti fogságra és 5 frt pénzbüntetésre. Az ítélet ellen vádlott nem felebbezván, az nyomban jogerőssé vált.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. november hó 23-án.

1. Benceleitner Nándor — Pap András és neje d. e. 9 óra.
2. Báróc Mária — Pusiberg Demeter d. e. 9 és fél óra.
3. Dömös József és tsa — Szabó János d. e. 10 órakor.

1896. november hó 25-én.

1. Ifj. Bosnyák Jakab — özv. Gergeta Andrásné és tsa 8 óra 30 p.
2. Berta Péter — Gyurka Sándor és neje 9 óra.
3. Uszodi Sándorné — Uszodi Sándor 9 óra 30 perc.
4. Varga Ferencné — Pap István 10 óra.
5. Erneszt Maschien et Comp — Schaffer J. Béla 10 óra 30 perc.
6. Waldmann Salamon — Rázsó Sándor 11 óra.

1896. november hó 26-án.

I. tanács.

1. Bölcskey Gyula — Borsi Géza d. e. 9 óra.

2. Bölcskey Gyula — Jankovits Pantó és neje d. e. fél 10 óra.
3. Dr. Krasznay Miklós — Ullmann-cég d. e. 10 óra.
4. Mészáros József — Kunn János és neje d. e. fél 11 óra.

1896. évi november hó 26-án.

II. tanács.

1. Frey Katalin — Frey András délelőtt 9 óra.
2. Goldstein Adolf — Jovits Jektó d. e. 9 és fél óra.
3. Dr.-Palkonya község — özv. Pál Mátyéné d. e. 10 óra.
4. Bohusz Lászlóné — Förster Sámuel d. e. 10 és fél óra.

Közgazdaság.

Olcsó marhasó. A Köztelek illetékes helyről arról értesít, hogy a magyar pénzügyminiszterium már a jövő év januárjától kezdve mezőgazdasági célokra marhasót fog áruba bocsátani és pedig a só rendes árának feléért. A feltételeket, melyek mellett az olcsó marhasót kiszolgáltadják, később fogják megállapítani s ezek állítólag olyanok lesznek, hogy minden gazda könnyen hozzá fog jutni az olcsó marhasóhoz.

TÁVIRATOK.

— **Elhunyt akademikus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hazslinszky Frigyes, kitűnő természettudós, az akadémia tagja, Éperjesen meghalt.

— **A néppárt és a kvóta.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A néppárt tagjai a kvóta felemelését illetőleg megoszlanak, egyrésztük beleegyeznek a felemelésbe.

— **A trónbeszéd.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az új országgyűlést megnyitó trónbeszéd kiterjeszkedik különösen a kiegyezésre, a közigazgatásra

és a külpolitikai helyzetre. Ő felsége f. hó 24-én érkezik Budapestre.

— **Kihallgatás a királynál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége ma délelőtt külön kihallgatáson fogadta Jósika b. minisztert, Schönborn bibornokot, mint az osztrák püspöki konferencia elnökét.

— **Kammermayer lemondása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Percel belügyminiszter a legnagyobb elismeréssel vette tudomásul Kammermayer lemondását.

NYILT-TÉR+

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Basár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Becsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

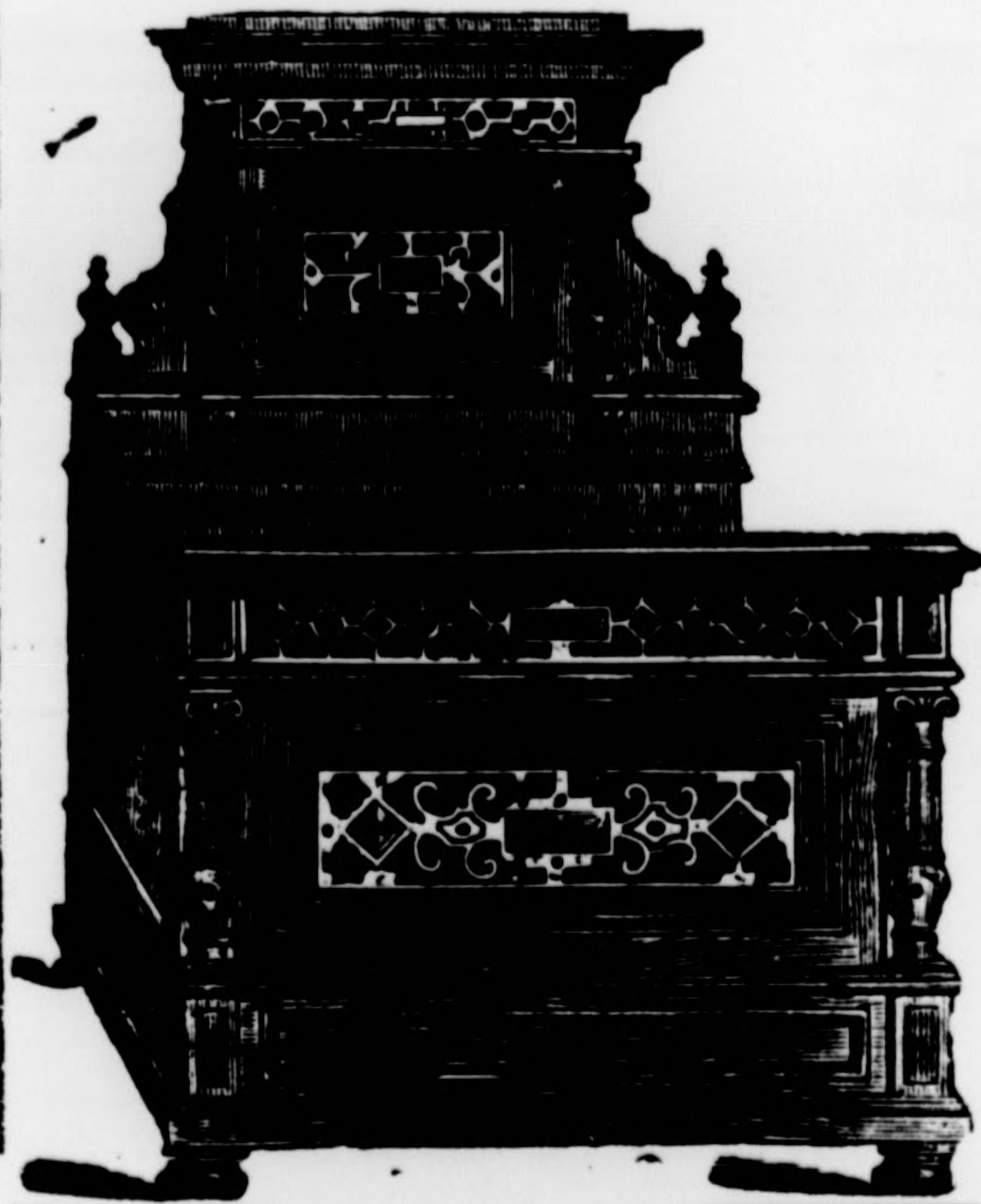
Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztillait.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára-Budapesten, Váci-körut 17.



ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsen, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapestben, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

MEGERKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó- 

és

tánczrend-minták!

TAIJS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.